

ren havde rådighed over ejendommen på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse. Der bliver således ikke tale om, at forurenere, der efter de gældende regler ikke kan meddeles påbud pga. manglende rådighed, med lovforslaget får en ændret retsstilling i så henseende. Sådanne forurenere kan imidlertid fra lovforslagets fremsættelse ikke (længere) frigøre sig fra sin pligt til at efterkomme myndighedernes påbud om undersøgelser og oprydninger ved at sælge sin ejendom.

Tilsvarende gælder for oprydningspåbud efter den foreslåede § 83 a, stk. 1 til miljøbeskyttelsesloven. I de tilfælde, hvor forurenere havde rådighed over ejendommen ved forslagens fremsættelse, følger det af forslaget, at miljøbeskyttelseslovens påbudsbestemmelser kan anvendes. Forslaget til § 83 a indebærer dermed tilbagevirkende kraft for så vidt angår det almindelige rådighedskriterium, men ikke tilbagevirkende kraft med hensyn til miljøbeskyttelseslovens allerede gældende betingelser for meddelelse af påbud.

Samlet set kan det for § 44 og § 90's forslag til ny § 83 a i miljøbeskyttelsesloven anføres, at der i et vist omfang indføres nye handlepligter for forurenere, men at der ikke med tilbagevirkende kraft pålægges forurenere at afholde udgifter, som han ikke via et civilt søgsmål i langt de fleste tilfælde kunne pålægges at betale af den miljømyndighed, der udførte undersøgelsen eller oprydningen. Denne skærpelse af handlepligten er begrundet i hensynet til en mere effektiv foreningsbekæmpelse.

Lovforslagets § 44, stk. 2 om påbud til grundejeren om at tåle, at forurenere i medfør af lovforslagets § 40 udfører undersøgelser på hans grund, kan kun finde anvendelse, når grundejeren har erhvervet ejendommen efter lovforslagets fremsættelse. Hvis grundejeren har erhvervet ejendommen efter lovforslagets fremsættelse, kan der dog efter forslaget til ny § 83 a, stk. 2 til miljøbeskyttelsesloven meddeles ejeren tålepåbud til opfyldelse af oprydningspåbud efter miljøbeskyttelsesloven.

Lovforslagets § 45, stk. 1 og 2, der foreslår, at påbud om undersøgelser, jf. lovforslagets § 40, er bindende overfor senere driftsherrer, kan finde anvendelse, selvom foreningen kan være sket inden lovforslagets ikrafttræden. Det er dog en forudsætning, at den senere driftsherre kendte påbudet på erhvervelsestidspunktet. Efter forslaget til § 83 a, stk. 4 og 5 til miljøbeskyttelsesloven er undersøgelser- og oprydningspåbud efter miljøbeskyttelsesloven på tilsvarende måde bindende over for en senere driftsherre. Denne retsstilling er som anført i Jordforureningsudvalgets betænkning muligvis allerede gældende ret i dag.

Lovforslagets 45, stk. 3, der foreslår, at påbud om undersøgelser, jf. lovforslagets § 40, under nærmere betingelser subsidiært er bindende overfor en senere erhverver, selvom foreningen kan være sket inden lovforslagets ikrafttræden. Tilsvarende kan efter forslaget til ny § 83 a, stk. 6 til miljøbeskyttelsesloven et undersøgelses- og oprydningspåbud efter miljøbeskyttelsesloven gøres gældende overfor en senere erhverver.

Lovforslagets § 46 om tinglysning af påbud om undersøgelser, jf. lovforslagets § 40, skal ske, selvom foreningen kan være sket inden lovforslagets ikrafttræden. Tilsvarende skal efter forslaget til ny § 83 b et undersøgelses- og oprydningspåbud efter miljøbeskyttelsesloven tinglyses.

3.4 Styring af jordstrømme

Der foreslås indført en anmeldteordning for flytning af jord fra foreningskortlagte arealer og arealer, der anvendes til offentlig vej. Anmeldeordningen skal suppleres med en generel regulering, således at det sikres, at den forurenede eller problematiske jord bliver miljømæssigt forsvarligt bortskaffet eller anvendt til bestemte formål.

Der foreslås i den forbindelse bemyndigelse til fastsættelse af generelle retningslinier for anvendelse af jord til bestemte formål, for eksempel genanvendelse af jord i bygge- og anlægsarbejder (støjvolde, veje m.v.).

Forbudet i miljøbeskyttelsesloven mod deponering af jord i råstofgrave videreføres med justeringer.

Lovforslaget og den efterfølgende regulering skal sikre, at flytning af forurennet jord ikke skaber nye foreningsproblemer.

3.5 Klageadgang

Lovforslagets bestemmelser om klageadgang bygger på samme hovedprincip som i miljøbeskyttelsesloven. Det betyder, at amtsrådets og kommunalbestyrelsens afgørelser som udgangspunkt kan påklages til miljø- og energiministeren (Miljøstyrelsen efter delegation). Afgørelser i store eller principielle sager skal endvidere efter forslaget kunne påklages til Miljøklagenævnet.

Forslaget tilsigter at yde borgeren de samme retssikkerhedsgarantier i henseende til klageadgang, som er indeholdt i miljøbeskyttelsesloven.

På nogle områder er der ingen klageadgang. Det gælder således miljømyndighedernes afgørelser efter bestemmelserne i lovforslagets kapitel 2 om forureningskortlægning. Herved videreføres hovedprincip-